

obilno poplača njih trud! Pohvalno moram omeniti g. organista, kateri je tudi prav okusno orgle zvonajno prenovil, kakor tudi cerkvena okna, vrata in druge reči cerkvi dostojno uredil.

Od Gornje Kungote. (Svečanost.) Na kvaterno nedeljo je naša župnija obhajala posebno lepo svečanost. Župljani so izvedeli, da je njih častivredni gosp. župnik Matija Šinko ravno na kvaterno nedeljo pred 40 leti pel svojo novo mašo; raznesla se je pa tudi po župniji vest, da namerava v kratkem stopiti v pokoj. Prosil so torej čast. svojega dušnega pastirja, naj obhaja ta dan slovesno, da se bode z njim vred veselila vsa župnija ter imela priliko mu očitno pokazati svojo udanost in ljubezen. In res se je to zgodilo nenavadno slovesno. Postavili so slavolok, okrasili z vencii in z zastavami cerkev, župni hram in druge hiše. V soboto večer so napravili razsvečavo, godba je svirala, topiči so pokali, napovedujoč daleč okrog, kaj se bode vršilo drugi dan. V nedeljo je privrelo toliko naroda od vseh stranij k slavnosti, kolikor ga se menda Gornja Kungota nikdar ni videla. Č. g. župnika je spremljalo v cerkev več duhovnikov in nad 50 belo oblečenih deklet med godbo in grmenjem možnarjev. Pri slovesni službi božji pa je g. nadučitelj G. Javnik kaj lepo pel s svojimi vrlimi pevskami; zlasti je ganila do solz pobožne vernike slavnostna pesem:

Vsa Kungotska župnija Vam želi
Še mnogo, mnogo danes srečnih duj,
Visoko, krepko starost Bog Vam daj,
Na onem svetu pa veseli raj!

Tako lepo so torej pokazali Gornje-Kungotski župljani udanost in ljubezen svojemu g. župniku. Tako so počastili javno dušnega svojega pastirja in mu izrazili hvaležnost za vse, kar je storil za njih časno in večno srečo. S tem so pa častili sebe najbolj ter dali Slovencem prelep vzgled, kako je treba hvaležnim biti svojim duhovnikom za njih trudapolno delovanje.

Od Sv. Lenarta pri Veliki nedelji. (Zlato mašo) obhajali so dne 5. septembra naš župnik č. g. Frančišek Toplak. Dasiravno je bilo deževno vreme, udeležilo se je slovesnosti mnogo pobožnega ljudstva iz domače in iz sosednih župnij, naj bi se tako zahvalilo Bogu s č. g. zlatomašnikom, da mu je podelil milost tako dolgega delovanja v svojem vinogradu, ob enem pa pokazalo vrlému duhovniku in zasluženemu možu svojo udanost. Da je č. g. zlatomašnik daleč krog priljubljen pri svojih duhovnih sobratih, pokazala je navzočnost velikega števila duhovnikov, ki so spremljali zlatomašnika pred oltar ter mu stregli pri službi božji, jako ganljiva je bila pridiga vlč. g. župnika Jakoba Trstenjaka. Po božji službi podal se je zlatomašnik, spremljan od č. gg. duhovnikov in belooblečenih deklic, v svoj župnijski dvorec, kjer se je vršil potem skupni obed in napitnice sv. Očeta, mil. knezoškofa, presv. cesarja in druge. Drugi dan 6. septembra obhajal je zlatomašnik sv. opravilo v sosedni župniji sv. Marjeti. Še na mnoga leta!

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Avstrijsko. V ponedeljek so svitli cesar vsprejeti delegaciji, avstrijsko opoldne, ogersko pa ob eni popoldne. Iz cesarjevih besed do njih se razvidi, da se ni bati v kratkem kake vojske, vendar pa je treba gledati, da ostane naša armada na vrhu, pripravljena tudi na vojsko. Blizo 5 milj. bode letos izdati več za vojaške stvari, kakor lani. Predsednik je v avstrijski delegaciji baron Chlumecky, v ogerski pa grof Ladvik Tisza. —

Na Dunaji bode dne 10. oktobra volitev drž. poslanca v okraji, v katerem stoji ces. dvorec in čudno, najbrž dobi večino glasov dr. Kronawetter — mož, ki je v večih rečeh še slabši od juda in navadnih liberalcev, njemu nasproti stoji »krščanski« kandidat, baron Vittinghoff-Schell, pa skorej brez upanja, da zmaga.

Štajarsko. Znani »vitez Jurij«, Schönerer čuti potrebo v Gradci biti ob nemški zvon ter nemške nacionalece vsposbuditi, da se skliče »nemški šhod« zoper vlado — premehko nasproti slovenski poželjivosti. Se-li mu to posreči? — V Gradci se je osnovalo novo društvo, katoliška družba mojstrov ter ima že sedaj 130 udov. Enake družbe bodo velika sreča, ako se jih osnuje več v deželi, vsaj v vsakem večjem mestu. »Tagespost« že javče zato ter kliče liberalce na delo zoper to družbo.

Koroško. Tujecev sedaj sicer ni več na deželi, vendar se jih boji v tem času posl. Ghon, češ, da prinesejo seboj — kolero. No prej pa je vedel jim toliko hvale ter je ravno gledé na tujece priporočal na slov. krajih — nemške sole! — Da more mesto Celovec postaviti novo vojašnico za topničarje, dati mu mora cela dežela podporo!

Kranjsko. Ker se v nekaterih listih, žal, da slovenskih piše malo dostojno in sodi vedoma krivo o prevzvišenem knezoškofu dr. Missia, zato jim č. duhovščina, pa tudi občine, po vsej deželi sedaj izreka svoje najvišje spoštovanje ter tako obsoja — po zasluženji — ono pisarenje. — V Ljubljani jim hodi plinova svečava najdražje in gostilničarji čejo seči nazaj po petroleji, ako se ne zniža cena za plin.

Primorsko. Pri občnem zboru »Sloge« v Gorici je predlagal nek član, naj se primorski poslanci zberó v jugoslavjanski klub ter stopijo iz kluba konservativcev. Predlog ni obveljal, kako tudi, saj bi to bilo le na robe: »drži, ne lovi!« Ako slov. poslanec že malo doseže pri velikem klubu, kaj pa će potem pri malem!

Tržaško. V Trstu je deželni zbor in mestni zastop lahko vse ob enem t. j. tisti gospodje, ki so v dež. zboru, lahko so vsi tudi v mestnem zastopu. Kaj tacega nima nobeno drugo mesto. V dež. zboru so ti gospodje sklenili resolucijo do visoke vlade, da se raztegne volilna pravica, v mestnem zastopu pa, da se naj ne daje slov. ljudstvu pravica — do slov. ljudske sole!

Hrvaško. Kaj slabe so politične razmere v hrv. kraljestvu. Madjari silijo madjarščino zmerom dalje v sole in urade in če ne sreča »narodne stranke« k malu pamet, bode ondi kmalu madjarščina za mizo, hrvaščina pa za pečjo.

Ogersko. Minister za državne finance je predložil v drž. zboru proračun za leto 1893. Kakor se sodi, preostane mu za 14.047 fl. v kasah čez stroške. To bode pa res veliko! Tudi davke hoče reformovati ali kar je blizo isto, več jih dobiti. — Kossuth je postal častni član odvetniške komore v Budimpešti.

Vunanje države.

Rim. Da je sv. cerkev in ostane vselej vsacemu narodu pravična, vidi se n. pr. iz tega, da sv. oče Leon XIII. nikakor ne odjenjajo madjarski vladi, ki hoče vriniti hrv. ljudstvu v Zagreb za nadškofa — Madjara. Sv. oče ne privolijo v to in tako brž hrv. ljudstvo vendar-le dobi Hrvata za nadškofa.

Francosko. Francoski freimaurerji imajo sedaj zopet veliko dela, ker mislijo, da se »žareče železo najlažje kuje«, nikoli pa, kakor v republikli, se ne giblje tihotapstvo tako varno, posebno še, ako je sv. cerkvi na kvar. Na srečo pa je ljudstvo še bolj katoliško, kakor vlada in nje udje. — V Carmaunsu so vsi delalci v tamošnjih rudnikih ustavili delo ter se pobira za-nje po vsej državi, sicer nimajo ob čem živeti. Kakor se kaže, bodo nazadnje pa vendar-le morali pričeti delo,

ker gospodarji ne privolijo v to, kar se tirja od delalcev. Plačila so delalci izgubili že 800.000 fr., nabralo pa se ni celo 30.000 fr. za-nje.

Angleško. Novo ministerstvo še spi ter ni veliko slišati o njegovem delovanju. Tudi irsko ljudstvo postaja že nevoljno nad njim, ker se boji, da Gladstone ne ostane pri besedi svoji: Ircem pravico!

Nemško. V Berlinu so dobili novega župana, Zelle in kakor se kaže, cesarju Viljemu ni po volji ta volitev, mogoče je celo, da je ne potrdi. — Po novi postavi bode služiti na Nemškem samo 2 leti cesarju — v vojaki. No čem manj stroškov v tej reči, tem bolje; vendar še ni gotovo, če pride do te postave.

Rusko. Kako pride novi minister za državne finance najbolje do polnih kas, to ugiblje sedaj skorej ves ruski svet, toda »črno na belo«, da tega nihče ne ugane, saj še sam minister ne zna, kaj naj počne, da pride do denarja, ne da napne denarne sile plačevalcev davka v državne kase. — Vojaskih novincev vzame letos država 262.000 pod puško. To je že samo na sebi lepa armada!

Srbsko. Najnovejša govorica se raznaša po deželi, da je avstrijski poslanik, baron Thömmel, kriv nove vlade, češ, da radikalno ministerstvo ni pogodi avstrijski vladi, pač pa liberalno, tisto iz časa kralja Milana. Lahko se zna, da na govorici ni nič resnice, kajti Avstrija se ne meša v notranje zadeve, torej tudi ne v vladne razmere srbske.

Črna gora. Nek avstrijski stotnik in 15 mož je prišel poldrugo uro čez mejo, zato so jim črnogorski vojaki vzeli orožje ter jih pognali potem nazaj čez mejo. Drugih nasledkov pa menimo, da ne bode iz te gore tresoče novice.

Afrika. Francoski vojaki so dahomejsko četo zajeli pri neki reki ter so jo do dobra naklestili, da se je razpršila na vse kraje. Ne pove se, je-li bila ta četa majhna ali velika.

Amerika. Za razstavo v Chicagu se je veliko število razstavljalcev oglasilo in najbrž ne bode za vse prostora — na razstavišči.

Za poduk in kratek čas.

Spomini iz jutrovih dežel.

Piše F. S. Šegula.

(Dalje.)

Misijon v centralni Afriki je sila težaven. Vodili so ga sprva frančiškani, potem posvetni, jezuiti, sedaj ga imajo zopet posvetni. ali bolj misijonsko društvo srca Jezusovega s sedežem in šolo v Veroni, kjer se vzgajajo novinci. Vspeha do sedaj je le malo, pa ga tudi ni upati tam, kjer enkrat jezuit obupa in kraj zapusti. — In nova nevarščina že proti nekoliko let. Mahdi (odrešenik mohamedanstva) z Mahdijem vstaja in sila napredujejo fanatiki. Kako njim je mogoč taki uspeh? Ker imajo vojake v ceno! Brez plače je na dan s 3 dateljni in pestjo riže zadovoljen. Če umrje v boji, pa je svetnik in dobi se ve — to mu Mahdi posebno zagotovi — najmanj po 24 odalisk v raj. Radi tega zaničuje taki vojak vse posvetno in živi in mrje le »svojemu svetemu poklicu«. Če bi Angleži hoteli, bi ugnali ustaše, ali denar se njim smili. Denar le iz dežele vlečejo, ki je sicer čudovito plodnosna. Pa ne samo fanatizem, tudi uboštvo je zapreka, da sveta vera tako malo napreduje. Razen francoske se nobena vlada ne briga za podporo misijonov, kakor bi bilo treba.

Bodi mi dovoljeno pri ti priložnosti povzdigniti

milo proseči glas za podporo misijonov med ajdovskimi ljudstvi! Vsi smo bratje in sestre med seboj in tudi zamorec ima dušo neumrjočo. Ti pa, ki si srečnejši, na tebi je rešiti zgubljeno dušo zamorca, čegar obraz je sicer črn ko oglji ali čegar srce je blago, polno hvaležnosti, hvaležniše, ko ono marsikaterega v Evropi.

Ravno sedanji slavni papež Leon XIII. povzdigajo zmiraj in zmiraj svoj glas na pomoč misijonarjem.

Na vsakem daru leži dvoji blagoslov. Prvič se z njim olajša telesno in dušno zlo pomoči potrebnega zamorskega katoličana. Drugič pa dajajo obili darovi misijonarjem novih močij, novega veselja, če vidijo ti možje, da verniki v domovini ž njimi čutijo in njih po moči podpirajo. O saj v resnici ni mala reč biti zamorski misijonar! Desetletja med divjaki živeti, bojevati se zoper strasti človeške in zunanje sovražnike, ki žrejo človeško meso, prenašati veri na ljubo neznanske težave in slednjič z močmi vred tudi svoje življenje darovati, — težaven poklic!

Pridimo tedaj na pomoč tem pijonirjem svete vere! Misijonar pa bo lahko pripovedoval svojem črnuhom: glejte, brati vaši, katoličani v Evropi so v resnici vaši bratje, vas ljubijo in pošiljajo vam toliko podpore v vaši revščini.

Ne boj se, če si ubog, če malo daš, da bo zastoj! Ravno na malih darih, trdijo mnogokrat misijonarji, je večasih poseben božji blagoslov, da se omehčajo srca nevernikov. Kdor hoče kaj darovati, naj da svojemu dušnemu pastirju, ali kateremu katoliškemu časopisu, ki bodo vse poslali mil. vašemu skofu. Oni pa bodo po tem razdelili med misijonarje vaše darove ljubezni.

Smešnica. Janez pride v štacuno in si kupi nove hlače za 3 gld. Domu grede si očita, da si je preslabe hlače kupil. Vrne se nazaj in si izbere hlače, ki so veljali 9 gld. A ker nima več denarjev, nego samo še 3 gld. reče trgovcu: »Tri goldinarje sem vam že popred plačal in tukaj imate hlače nazaj, ki so tudi vredne 3 gold.; priložim vam še 3 gld. in tako so hlače plačane z devetimi goldinarji.

Razne stvari.

(Cesarjev god.) V torek je bil god svitelega cesarja in mil. knezoškof so služili iz tega uzroka v stolni cerkvi slovesno sv. mašo. Navzoči so bili zastopniki c. kr. uradov, c. kr. častniki, ravnatelji srednjih šol, mestni župan in veliko število pobožnega ljudstva.

(Šolstvo.) Na c. kr. gimnaziji v Mariboru uči se v tem letu 361 učencev in šteje jih največ slov. vsposrednica 1. razreda, v kateri je 65 učencev.

(Občinsko.) Akoravno so na Slatini zmagali pri zadnji obč. volitvi slov. možje, vendar dela gospóda na Slatini, vsa pod oblastjo dež. glavarja grofa Wurmbrandta, sedaj na to, da se izvoli kak nemškutar za župana. Upamo pa za trdno, da ostanejo vsi izvoljeni možje — mož beseda ter ne postane njih nobeden izdajalec.

(Ormoška moška podružnica sv. Cirila in Metoda) je pri svojem zadnjem občnem zborovanju izvolila sledeči novi odbor: Predsednik g. dr. Ivan Omulec, njegov namestnik preč. g. Jakob Cajnkar; tajnik č. g. Fran Munda, njegov namestnik g. Anton Porekar; blagajnik g. Vekoslav Mikl, njegov namestnik g. France Gomsli.

(Imenovanje.) G. Stanko Marin, dosedaj učitelj pri Sv. Tomažu blizu Ormoža, imenovan je po dovršenih študijah za c. kr. vadniškega učitelja na c. kr. učiteljski v Mariboru.